

شنبه 14 تیر 1399-12 ذی قعدة 1441-4 جولای 2020

ربودن دیپلمات های ایرانی در لبنان توسط صهیونیست ها (1361 ش)

به دن دیپلمات های ایرانی در لبنان توسط صهیونیست ها (1361 ش)، در چهاردهم تیرماه 1361 ش، سه دیپلمات و خبرنگار خبرگزاری جمهوری اسلامی ایران در بیروت، در چهل کیلومتری شمال این شهر در حالی که عازم محل کار خود در سفارت ایران بودند، توسط نیروهای حزب فلالان لبنان ربوده شدند. در آن زمان، ارتش رژیم صهیونیستی به لبنان حمله کرده بود و حزب فلالان، همکاری نزدیکی با این رژیم اشغالگر داشت. اگرچه ابتدا گفته می شد که سیدمحسن موسوی کاردار جمهوری اسلامی ایران در بیروت و همراهانش کشته شده اند؛ اما شواهد و مدارک موجود، حاکی از آن است که آنها در اسارت رژیم صهیونیستی می باشند. با وجود اقدامات متعدد جمهوری اسلامی، برای آزادسازی دیپلمات های و اتباع خود از چنگال رژیم صهیونیستی، این رژیم هنوز تن به این کار نداده است. برادر پاسدار حاج احمد متوسلین از فرماندهان سپاه نیز جزو دیپلمات ها بوده است.

درگذشت خطاط شهید، استاد "میرزا طاهر خورشید، تدبیر (1355 ش) در خانواده ای روحانی در تبریز میرزا طاهر خوشنویس فرزند عبدالرحمان، خطاط برجسته معاصر، در سال 1267 ش در خانواده ای روحانی در تبریز به دنیا آمد. وی تحصیلات خود را از هفت سالگی نزد پدر آغاز کرد و در محضر او به قرآن پرداخت. میرزا طاهر سپس صرف و نحو و فقه را فرا گرفت و چون علاقه وافری به هنر خوشنویسی داشت در اثر پشتکار و تمرین بسیار توانست در اصول و قواعد هنر خط به استادی برسد. مرتبه میرزا طاهر خوشنویس در هنر خوشنویسی به درجه ای است که استادان این فن به مهارت او در خط نسخ معترفند. این استاد گرانیپایه در طول حیات خود کتب فراوانی را خوشنویسی نمود که نهج البلاغه، صحیفه سجادیه، مفاتیح الجنان، منتهی الآمال و قرآن های متعدد از آن جمله اند. میرزا طاهر خوشنویس سرانجام در هشتاد و هشت سالگی در سال 1355 شمسی درگذشت و به دیدار معبود شتافت.

افتتاح اولین خط اتوبوسرانی، شرکت واحد در تهران (1335 ش)، در قرن نوزدهم ایران با توجه به چاه های نفت کشف شده مورد علاقه زیاد روسها و اروپایی ها قرار گرفت و هر کدام با روشهای گوناگون در ایران به دنبال اهداف اقتصادی خود بودند. این روشها گاه نیز به صورت بررسی سرمایه گذاری آزاد انجام می گرفت. صنعت حمل و نقل نیز جزء سرمایه گذاری آزاد محسوب میگردید که با توجه به نبودن صنعت باید در کشور مورد بررسی قرار می گرفت. براین اساس اولین اتوبوس توسط یک تاجر بلژیکی در شهر رشت (با توجه به موقعیت اقتصادی و تعداد جمعیت دارای توجیه اقتصادی برآورد گردید) بکار گرفته شد. اما به مرور زمان و با توجه به میزان کرایه، سود آوری و زیرساختهای حمل و نقل توجیه اقتصادی آن رد گردید به همین دلیل اتوبوس بکارگرفته شده به یکی از تجار ایرانی به نام (معین التجار) فروخته شد. اما اغلب اتوبوسهای شاغل با توجه به مسافت طی شده از اروپا تا مقصد بکارگیری در ایران، بعد مسافت و زمان حمل، مستهلک بود و هزینه حمل و نقل بالایی را طلب مینمود این مشکلات باعث پایه گذاری صنعت اتومبیل سازی در ایران گردید. براین اساس صنایع مونتاژ خودرو برای اولین بار در شهرهای تبریز، رشت و تهران آغاز به فعالیت نمود. این کارخانجات اغلب با مونتاژ قطعات خودرو و ساخت بعضی از قطعات بدنه تاسیس گردید و به مرور زمان دولت ایران به ایجاد صنایع جانبی و زیرساختها پرداخت. اولین اتوبوس های مونتاژ شده در سال 1290 شمسی در تهران آغاز به کار کرد در آن زمان جایجایی مسافر اکثراً توسط درشکه، که حدود 500 دستگاه بود انجام می گرفت و حدود 5% جابه جایی مسافر توسط اتوبوسه انجام می گرفت. در سال 1298 و در زمان صدارت وثوق الدوله و با توجه به افزایش ناراضیتهای مردم از نحوه جایجایی مسافر دولتمردان بر آن شدند. تا با ایجاد یک اداره به سازماندهی و نظم بخشیدن به حمل و نقل شهری بپردازند، بعد از مدتی بحث و تفحص این اداره در بلدیة (شهرداری) پایه گذاری گردید. شهرداری موظف گردید قوانینی ایجاد نماید تا تسهیلات لازم را برای مسافران ایجاد نماید این قوانین شامل میزان کرایه، زمان کارناوگان، تثبیت خطوط و آئین نامه انضباطی بود. در اولین گام شهرداری کلیه اتوبوسها را موظف به دریافت پلاک شناسایی خودرو نمود و در زمان کریم آقابوذرجمهری، جهت کنترل خطوط هر خط دارای ناظمی شد تا بر رعایت ناوگان خطوط نظارت نمایند. در شهریور سال 1320 تعداد 100 دستگاه اتوبوس در تهران کار می کرد که حدود 90 دستگاه آن بنز بود. در سال 1330، اتوبوسهای «زایس» روسی وارد ایران شد و در سال 1331 دولت آقای سهریلی اجازه فعالیت شرکتهای خصوصی حمل و نقل را صادر نمود. باافزایش تقاضای مسافر جهت جایجایی با سرویسهای عمومی خصوصاً اتوبوسها و محدودیت در افزایش تعداد اتوبوس، بالانس ناوگان و حجم مسافر تا حد زیادی ناموزون گردید و این امر باعث گردید اتوبوسها ساعتهای زیادی در خطوط مشغول بکار باشند و رانندگان نسبت به سرویسهای عمومی و فنی اتوبوسها کم توجه گردند. این کم توجهی به جایی رسید که در صورتیکه مسافران به رانندگان اعتراض می نمودند باکم توجهی یا اهانت رانندگان روبرو می گردیدند این موضوع به مرور زمان باعث نا رضایتی شهروندان گردید به حدی که شهروندان دولتمردان را جهت رسیدگی به موضوع تحت فشار قرار دادند. بالاخره در سال 1331 جهت ساماندهی وضعیت ناوگان اتوبوسرانی، قانون تأسیس شرکت واحد اتوبوسرانی با سرمایه 300

«قلم»، حافظ علوم و دانش؛ ها، پاسدار افکار اندیشمندان، حلقه اتصال فکری عالمان و پُل ارتباطی گذشته و آینده بشر بوده، و حتی ارتباط آسمان و زمین نیز از راه لوح و قلم به دست آمد. «قلم»، انسان؛ ها، یی را که از نظر زمان و مکان جدا از هم زندگی می‌کنند، پیوند می‌دهد؛ گویی همه متفکران بشر را در تمام طول تاریخ و در تمام نقاط زمین، در یک کتاب خانه بزرگ جمع می‌بینی! در این کتاب خانه، سخنان آسمانی و زمینی جمع است، از سقراط گرفته تا ابن‌سینا و معاصرانمان. از قرآن و نهج البلاغه تا اوستا و انجیل. همه و همه هستند. «قلم»، رازدار بشر و خزانه دار دانش؛ ها و جمع آوری کننده تجربه؛ های قرن؛ ها و دوران؛ ها است و اگر قرآن به آن سوگند یاد می‌کند، به همین دلیل است؛ زیرا همیشه، سوگند به امری بسیار پرارزش و محترم یاد می‌شود. روز قلم در تقویم رسمی ایران روز چهاردهم تیرماه می باشد. این روز در سال ۱۳۸۱ پس از پیشنهاد انجمن قلم ایران و تصویب شورای عالی انقلاب فرهنگی به ثبت رسید.

تولد فیلسوف کبریه فقه بزرگ آیت‌الله محمدتقی آملی (۱۳۰۴ ق)، شیخ محمدتقی فرزند ملا محمد آملی در تهران دیده به جهان گشود و در محضر عالمانی چون شیخ عبدالنبی نوری و میرزا حسن کرمانشاهی تلمذ نمود. مدتی در نجف اشرف از محضر درس میرزای نائینی، آقا ضیاء عراقی و آقا سیدابوالحسن اصفهانی بهره گرفت. سپس به تهران بازگشت و به مدت بیش از چهل سال به تصنیف و تدریس اشتغال ورزید. او فقیه و فیلسوفی گوشه‌رو؛ نشین بود و از پذیرفتن مسؤولیت ریاست خودداری می‌نمود. آیت الله محمدتقی آملی، تا پایان عمر از نوشتن رساله؛ ی عملی خودداری کرد. حاشیه بر شرح اشارات، دُرُ الفوائد، رساله فی قاعده لا ضرر و... از جمله تالیفات این فقیه و عارف بزرگوار می‌باشند. سرانجام این حکیم الهی در آخرین روز ماه شوال سال ۱۳۹۱ ق در ۸۷ سالگی دار فانی را وداع گفت و در تهران به خاک سپرده شد.

درگذشت شاعی گانقد، ابراهیم، "ادیب نیشابوری" (۱۳۴۴ ق)، شیخ عبدالجواد ادیب نیشابوری، شاعر ایرانی در سال ۱۲۸۱ ق در نیشابور به دنیا آمد. در سنین کودکی به علت ابتلا به بیماری آبله، یک چشم او نابینا شد ولی با پشتکار و علاقه؛ ی فراوان، به تحصیل و فراگیری علم و دانش پرداخت. ادیب، پس از مهارت یافتن در ادبیات عرب و دیگر علوم متداول زمان، به مدت بیش از چهل سال در مدارس مشهد به تدریس پرداخت. ادیب نیشابوری به تدریج شاعری چیره دست و دارای سبکی مخصوص شد. انتخاب الفاظ مناسب و انسجام ترکیبات و معانی دقیق از مزایای شعر اوست. دیوان اشعار ادیب، حاوی اشعار نغز و شیوایی به فارسی و عربی است که در حدود ۶ هزار بیت از آن جمع آوری شده است. وی علاوه بر فنون ادبی، از علوم ریاضی، نجوم و فقه و اصول نیز بهره داشت. ادیب نیشابوری سرانجام در ۶۳ سالگی در مشهد درگذشت و در حرم مطهر امام رضا(ع) به خاک سپرده شد.

درگذشت "مادام کوری" فیزیک‌دان برجسته فرانسوی (۱۹۳۴ م) بانو مانیاسکولودوسکا معروف به ماری کوری، فیزیک‌دان شهیر فرانسوی در هفتم نوامبر ۱۸۶۷ م در ورشو پایتخت لهستان به دنیا آمد. وی پس از پایان تحصیل، مدتی به تدریس اشتغال یافت و سپس ساکن پاریس شد. ماری در ۲۸ سالگی با پیر کوری ازدواج کرد و در دانش؛ سرای عالی دختران در شهر سور فرانسه به تدریس فیزیک پرداخت. او در سال ۱۸۹۶ با کمک هانری بکرل دانشمند فرانسوی، خواص رادیو اکتیویته را در اورانیوم و با یاری شوهرش، خواص رادیو اکتیویته توریم و پولوتونیم را نیز کشف کرد. ماری کوری، در سال ۱۸۹۸ نیز فلز رادیوم که بیش از تمام فلزات، خاصیت رادیواکتیویته دارد را با کمک یکی از همکارانش کشف نمود و به سبب این کشف بزرگ در سال ۱۹۰۳، جایزه نوبل گرفت. پس از چندی در ۱۹ آوریل ۱۹۰۶ م، همسر دانشمندش پیرکوری، در اثر یک سانحه تصادف درگذشت و این واقعه تاسف آور، روح آرام مادام کوری را سخت منقلب و ناراحت ساخت. با این حال از فعالیت؛ های علمی خود دست نکشید و به مدارج علمی بالاتری رسید. مادام کوری در سال ۱۹۱۱ نیز جایزه نوبل شیمی را به مناسبت تجزیه رادیوم دریافت کرد. ماری کوری با این کشف، دنیا را تکان داد اما هرگز حاضر نشد از آن بهره مالی ببرد. وی در این زمان به عنوان اولین زن، به استادی دانشگاه سوربن فرانسه رسید و کارهای علمی خود را تا آخر عمر ادامه داد. سال؛ های پایانی زندگانی ماری؛ کوری که به سبب کار مداوم در آزمایشگاه، سلامتی؛ اش به خطر افتاده بود، اگرچه با بیماری، اما همچنان به کار و فعالیت گذشت. او در این سال؛ ها، مسئولیت ریاست انیستیتو پاستور پاریس و لابراتوار رادیو اکتیویته را که دانشگاه پاریس مخصوص او ساخته بود، برعهده داشت. ماری؛ کوری، به عنوان بزرگ؛ ترین زن دانشمند جهان، سرانجام در چهارم ژوئیه ۱۹۳۴ م در حالی که سلول؛ های بدنش بر اثر تماس با تابش رادیوم کاملاً فرسوده شده بود، در ۶۷ سالگی درگذشت.

میلیون ریال مصوب گردد. سازماندهی و افزایش ناوگان بعد از تصویب توسط شرکت واحد شروع گردید بعد از مدتی اتوبوسهای قدیمی از سطح شهر جمع آوری و جایگزین آن اتوبوسهای جدید و همشکل گردید. اولین خط اتوبوسرانی تهران در ۱۴ تیر ماه سال ۱۳۳۵ با ۸۰ دستگاه اتوبوس در مسیر بازار تا میدان امام حسین (ع) در حضور نمایندگان مجلس شورای ملی وقت و تعدادی از وزراء افتتاح گردید تا مهر ماه، سه خط دیگر نیز در سطح شهر آغاز بکار نمود و سال اول فعالیت شرکت واحد با تعداد ۱۷۳ اتوبوس و ۵ خط به پایان رسید. در سال ۱۳۴۸ اولین اتوبوس دو طبقه در ایران مونتاژ گردید و به ناوگان عمومی پیوست در کنار تولیدات ایران ناسیونال به مرور زمان کارخانجات دیگری نسبت به مونتاژ اتوبوس اقدام نموده و تعداد تولید سالیانه را افزایش دادند. اما از دیدگاه دیگر افزایش اتوبوس در ناوگان حمل و نقل عمومی نیازمند سازماندهی، سرویس های فنی، افزایش نیروی کار تخصصی، ایجاد فضاهای لازم و .... بود. که حجم این سازمان را به مرور زمان بزرگ نمود.